

NIKOLA MILIĆEVIĆ IN MEMORIAM

Pripala mi je nezahvalna i tužna ali nadasve časna zadaća da se u ime Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti i njezina Razreda za književnost oprostim od akademika Nikole Milićevića.

Nisam povjesnik književnosti, ni teoretičar književnosti, a ponajmanje pjesnik da bih se stručno mogao osvrnuti na pokojnikovo književno i znanstveno djelo. Međutim, Milićevićeva poezija, iako intimistička a ne populistička, imala je brojne poklonike.

Milićevićev je glas bio lirski ugođen, obojen svjetlošću i tamom zavičaja, prisutan u sadašnjosti, ali i zaronjen u prošlost u kojoj je tražio fine niti međusobne povezanosti. Te su niti ispletene u skladnu pletenicu cjelovitosti. Glagoljaška prošlost i latinička sadašnjost dvije su vrijednosti jedne jedinstvene kulture i značajke su hrvatske prepoznatljivosti. Milićević je tražio smisao života i smrti kao sastavnih dijelova jedinstvenoga smisaonog sustava koji nam nije za života dokučiti.

Njegovo znanstveno bavljenje bio je također stih. Pisao je o pjesništvu; sastavljao antologije, uglavnom hrvatske, a prevodio s romanskih jezika. Bijaše u tome dosljedan, jer je hrvatskom pjesništvu prilazio mjerilom vrsnoće, a stranom individualnog i preferencijalnog odabira. Romansku poeziju nije prevodio samo zbog osobne jezične kompetencije nego i radi mentalne i ambijentalne bliskosti. Tako je i mogao dostići vrhunce prevoditeljske zrelosti.

Potekavši iz Poljica, Milićević je potvrdio darovitost ljudi toga kraja, čvrstinu njihova značaja, plemenitost misli i osjećaja. Njegova je obitelj u posljednja tri naraštaja postigla znatna dostignuća u zvjezdoznanstvu, umjetnosti i znanosti o književnosti te arheologiji.

Nikola Milićević odlaskom u tišinu različitu od one kojoj je posvećivao svoju nadarenost nije prekinuo s ovostranošću; njegov je glas ostavio trajan odjek. Ne će ga zaboraviti budući antologičari, jer poezija odolijeva kušnji vremena.

Requiem aeternam dona ei Domine, et lux perpetua luceat ei. Requiescat in pace.

KOMEMORACIJA
HRVATSKA AKADEMIJA ZNANOSTI I
UMJETNOSTI
26. ožujka 2003.

